

at tilvejebringe en Ordning, hvorved en saadan Sammenblanding ikke kan finde Sted. Men hvis den finder Sted, er det en direkte Overtrædelse af bestaaende Forordninger og kan altsaa ikke paaberaabes som Bevis paa, at Forordningerne er uheldige. Naar paa samme Maade den højtærede Landbrugsminister siger, at Risengryn koster nu en gros 128—150 Øre — det indføres de til —, medens de sælges til 280 Øre, saa siger man mig, at der foreligger for Tiden og har foreligget i længere Tid tre forskellige Kvaliteter af Risengryn, hvoraf den billigste er solgt til 1 Kr. 80 Øre pr. kg. Jeg nævner kun, hvad der er opgivet mig, idet jeg, hvis den højtærede Landbrugsminister har Ret, beder ham henlede Indenrigsministerens Opmærksomhed paa, at de bestaaende Forordninger overtrædes. Enten maa man saa ophæve disse Forordninger eller søge at faa dem overholdt. Paa samme Maade med Sago. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at Prisen en gros var 63—74 Kr. pr. 100 kg og gik op til 1 Kr. 60 Øre hos de handlende. Det siges mig, at den sælges 40 Øre billigere pr. kg, og at Importøren tager 85 Øre pr. kg. Paa samme Maade med Kartoffelmel, for hvilket den højtærede Landbrugsminister nævnte en Pris af 1 Kr. 40 Øre pr. kg i Detailhandelen; det er oplyst for mig, at Prisen er 1 Kr. 14 Øre pr. kg, og at en gros Prisen for Øjeblikket er 86 Øre pr. kg. Der er altsaa slet ikke i de Tal, den højtærede Landbrugsminister har ført frem, noget Bevis for, at der gaar urigtige Ting i Svang, men hvis de foregaar, er de ikke et Modbevis mod Nødvendigheden af at have en Ordning af disse Forhold. Tværtimod, de er et Bevis for, at man maa skærpe Bestemmelserne paa disse Omraader, hvis man vil sikre Befolkningen disse vigtige Varer til en rimelig Pris.

Nu vil jeg haabe, det er den højtærede Landbrugsminister, der har fremført Tal, som har alt for lidet paa sig, at han henter dem fra Smaaforretninger, hvor det er ganske smaa Kvantiteter, $\frac{1}{4}$ Pund eller saa, der sælges, hvor jo alle ved, at Omkostningerne løber højere op. Jeg vil endnu gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at naar han heraf drager den Slutning, at disse mægtige Avancer, som løber paa under Vejs — som altsaa, efter hvad jeg mener, ikke naar saa højt op, som han fremstiller det —, er et Vidnesbyrd om en daarlig Samfundsøkonomi, ja, saa er jeg fuldkommen enig med ham. Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Landbrugsminister om, at det er

et Vidnesbyrd om en daarlig Samfundsøkonomi, at det koster saa meget at bringe Varen frem. Jeg kan minde den højtærede Landbrugsminister om, at jeg har under Krigen fremført et Eksempel paa nøjagtig det samme — og jeg antager, stammende fra den samme Kilde, nemlig Teens Fordyrelse under Vejs fra Importen til Forhandlerne, og jeg har netop vist, hvilken Urimelighed der var i Forholdet mellem denne Vares Pris, naar den kom her til efter alle de mægtige Operationer, som er foregaaet, før den kunde ligge i vore Havne, og dens Pris, naar den naaede ud til Forbrugerne, og har netop deri set et Vidnesbyrd om Ønskeligheden af at faa en rimeligere økonomisk Samfundsordning end den, vi har for Øjeblikket; og jeg har atter dèr peget paa det samme som den højtærede Landbrugsminister, paa Kooperationen og Andelstanken. Men jeg har ganske vist overfor den nuværende Tid sagt, at i en saadan Kriseovergangstid, som vi staar i i Øjeblikket, vil man ikke kunne begynde med at slaa alle de detailhandlende ned ved at fjerne dem. Hvorledes skulde vi i en saadan Kriseovergangstid som den, vi befinder os i, være stillede, hvis vi forøgede Arbejdernes arbejdsløse Skare med de handlendes store Skare. Nej, i en saadan Tid maa man benytte den Ordning, som findes, og søge de dertil knyttede Personers Velfærd betrygget ved rimelige Vilkaar og samtidig skærme Forbrugerne imod ubillig Optræden og saa arbejde for, at vi en Gang kan komme ind i et bedre økonomisk organiseret Samfund end det, som den højtærede Minister saa rigtigt har skitseret om end maaske ved at fremføre urigtige Tal.

Til allersidst kun den Bemærkning, at medens jeg finder fuld Tryghed overfor Regeringens Udenrigspolitik og dens nationale Politik — og det er jo meget godt, at disse Punkter ikke behøver at blandes ind i den øvrige Strid imellem Partierne —, saa kan jeg naturligvis, efter hvad der er fremført om den indre Politik, ikke møde den med samme Tryghed. Meget vil man jo erfare om, hvilke Veje Regeringen vil gaa, naar den fremlægger sit store Forslag om Valutaordningen; meget om, hvad Regeringen mener om Tiden og dens Udvikling, vil fremga deraf, og intet skulde glæde mig mere, end hvis Regeringen ogsaa dèr vil følge den Parole, som den højtærede Statsminister udtalte, at hvis Venstres og de Konservatives Vejeskiltes, hvis de ikke kunde gaasammen, saa vilde Regeringen gaa Venstres Veje — ja, for saa kan vi ogsaa komme til at yde Regeringen Støtte til dens inden-